

Евангелия на Велики четвъртък за Христовите страдания

Първо Евангелие. Иоан. 13:31-18:1.

Рече Господ на учениците си: сега се прослави Син Човеческий, и Бог се прослави в Него. Ако Бог се прослави в Него, и Бог ще Го прослави в Себе Си, и веднага ще Го прослави. Чеда, още малко съм с вас. Ще Ме дирите, и, както казах на иудеите, че където отивам Аз, вие не можете да дойдете, и вам казвам сега. Нова заповед ви давам, да любите един другиго; както Аз ви възлюбих, да любите и вие един другиго. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си. Симон Петър Му рече: Господи, къде отиваш? Иисус му отговори: където Аз отивам, ти не можеш да дойдеш подире Ми сега, а сетне ще Ме последваш. Петър Му рече: Господи, защо не мога да дойда подире Ти сега? Душата си за Тебе ще положи. Иисус му отговори: душата си ли за Мене ще положиш? Истина, истина ти казвам: не ще пропее петел, докле три пъти не се отречеш от Мене. Да се не смуцава сърцето ви; вярвайте в Бога и в Мене вярвайте. В дома на Отца Ми има много жилища. Ако да нямаше, щях да ви кажа. Отивам да ви приготвя място. И кога ида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Мене Си, за да бъдете и вие, дето съм Аз. А къде отивам Аз, знаете, и пътя знаете. Тома Му рече: Господи, не знаем къде отиваш; и как можем да знаем пътя? Каза му Иисус: Аз съм пътят и истината и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене. Да бяхте познавали Мене, щяхте да познавате и Отца Ми. И отсега Го познавате, и видели сте Го. Филип Му рече: Господи, покажи ни Отца, и стига ни. Каза му Иисус: толкози време съм с вас, и не си ли Ме познал, Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; и как ти казваш: покажи ни Отца? Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и Отец е в Мене? Думите, които Аз ви говоря, от Себе Си не ги говоря; а Отец, Който пребъдва в Мене, Той върши делата. Вярвайте Ми, че Аз съм в Отца, и Отец е в Мене; ако ли не, то за самите дела вярвайте в Мене. Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата, що Аз върша, и той ще върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца Си. И каквото поискате от Отца в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина. Ако поискате нещо в Мое име, Аз ще го направя. Ако Ме любите, опазете Моите заповеди. И Аз ще помоля Отца, и ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас вовеки, Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото Го не види, нито Го познава; а вие Го познавате, защото Той с вас пребъдва и във вас ще бъде. Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас. Още малко, и светът няма вече да Ме вижда; а вие ще Ме виждате, защото Аз живея, и вие ще живеете. В него ден ще разберете вие, че Аз съм в Моя Отец, и вие сте в Мене, и Аз във вас. Който има заповедите Ми и ги пази, той е, който Ме люби; а който Ме люби, възлюбен ще бъде от Отца Ми; и Аз ще го възлюбя и ще му се явя Сам. Иуда (не Искариот) Му каза: Господи, що е това, дето искаш да се явиш нам, а не на света? Иисус му отговори и рече: ако някой Ме люби, ще спазва словото Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и ще дойдем при него и жилище у него ще направим. Който Ме не люби, не спазва словата Ми; а словото, що слушате, не е Мое, а на Отца Ми, Който Ме е пратил. Това ви казах, бидейки с вас. А Утешителят, Дух Светий, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, що съм ви говорил. Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз ви давам не тъй, както светът дава. Да се не смуцава сърцето ви, нито да се плаши. Чухте, че Аз ви рекох: отивам от вас, и пак ще дойда при вас. Да Ме бяхте любили, щяхте да се възрадвате, че рекох, отивам при Отца; защото Моят Отец е по-голям от Мене. И сега ви казах това, преди да се е сбъднало, та, кога се сбъдне, да повярвате. Няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на тоя свят, и в Мене той няма нищо. Но отивам, за да разбере светът, че любя Отца и, както Ми е заповядал Отец, тъй и правя. Станете, да си идем оттук. Аз съм истинската лоза, и Моят Отец е лозарят. Всяка пръчка у Мене, която не дава плод. Той отрязва; и всяка, която дава плод, чисти я, за да дава повече плод. Вие сте вече чисти чрез словото, що съм ви

проповядвал. Пребъдете в Мене, и Аз във вас. Както пръчката сама от себе си не може да дава плод, ако не бъде на лозата, тъй и вие, ако не бъдете в Мене. Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото без Мене не можете да вършите нищо. Ако някой не пребъде в Мене, бива изхвърлен навън, както пръчката, и изсъхва; и събират пръчките, та ги хвърлят в огън, и те изгарят. Ако пребъдете в Мене, и словата Ми пребъдват във вас, то каквото и да пожелаете, искайте, и ще ви бъде.

С това ще се прослави Моят Отец, ако вие принасяте много плод, и тогава ще бъдете Мои ученици. Както Отец възлюби Мене, и Аз възлюбих вас: пребъдете в Моята любов. Ако спазите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми, както и Аз спазих заповедите на Отца Си, и пребъдвам в любовта Му. Това ви казах, за да пребъде Моята радост във вас, и радостта ви да бъде пълна. Тази е Моята заповед: да любите един другия, както Аз ви възлюбих. Никой няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели. Вие сте Ми приятели, ако вършите всичко онова, що ви Аз заповядвам. Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае, що върши господарят му; а ви нарекох приятели, защото ви казах всичко, що съм чул от Отца Си. Не вие Мене избрахте, но Аз вас избрах и ви поставих да идете и да принасяте плод, и плодът ви да пребъдва, та, каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде. Това ви заповядвам: да любите един другия. Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил. Да бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази. Помнете словото, що ви казах Аз: няма слуга по-голям от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако Моето слово спазиха, и вашето ще спазят. Но всичко това ще ви сторят заради Моею име, защото не знаят Оногова, Който Ме е пратил. Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; а сега нямат извинение за греха си, Който Мене мрази, мрази и Отца Ми. Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не щяха да имат; а сега и видяха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми. Но това стана, за да се сбъдне словото, писано в Закона им, че Ме намразиха без вина. А кога дойде Утешителят, Когото Аз ще ви пратя от Отца, Духът на истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за Мене; а и вие ще свидетелствувате, понеже отначало сте с Мене.

Това ви казах, за да се не съблазните. Ще ви изгонят от синагогите; настъпва дори време, когато всякой, който ви убие, ще мисли, че принася Богу служба. И тъй ще постъпят с вас, защото не познаха нито Отца, нито Мене. Но казах ви това, та, кога дойде часът, да си спомняте, че Аз съм ви казал; а отначало не ви говорих това, защото бях с вас. А сега отивам при Оногова, Който Ме е пратил, и никой от вас Ме не попитва: къде отиваш? Но задето ви казах това, сърцето ви се изпълни с тъга. Аз обаче ви казвам истината: за вас е по-добре Аз да си замина; защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас; ако ли замина, ще ви Го пратя; и Той, като дойде, ще изобличи света за грях, за правда и за съд: за грях, че не вярват в Мене; за правда, че Аз отивам при Отца Си, и няма вече да Ме видите; а за съд, че князът на тоя свят е осъден. Имам още много да ви говоря; ала сега не можете го понесе. А кога дойде Оня, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина; защото от Себе Си няма да говори, а ще говори, каквото чуе, и ще ви възвести бъдещето. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще вземе и ще ви възвести. Всичко, що има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето ще вземе и ще ви възвести. Още малко, и няма да Ме виждате, и пак след малко, и ще Ме видите, защото отивам при Отца. Тогава някои от учениците Му си рекоха един другиму: що е това, дето ни казва: още малко, и няма да Ме виждате, и пак: след малко, и ще Ме видите, и че Аз отивам при Отца? И си думаха: що е това, дето казва: още малко? Не знаем, какво говори. Разбра, прочее, Исус, че искат да Го питат, и рече им: за това ли се питате един други, дето казах: още малко, и няма да Ме виждате, и пак: след малко, и ще Ме видите? Истина, истина ви казвам, че вие ще се разплачете и разридаете, а светът ще се възрадва; вие ще бъдете наскърбени, но скръбта ви ще се

обърне на радост. Жена, кога ражда, има болки, защото е дошъл часът ѝ; но, след като роди младенца, от радост не помни вече мъките, защото се е родил човек на света. Тъй и вие сега сте наскърбени; но Аз пак ще ви видя, и ще се зарадва сърцето ви, и радостта ви никой няма да ви отнеме; и него ден няма да Ме попитате за нищо. Истина, истина ви казвам: каквото и да поискате от Отца в Мое име, ще ви даде. Досега нищо не сте искали в Мое име; искайте, и ще получите, за да бъде радостта ви пълна. Това ви говорих с притчи; но настава час, когато няма да ви говоря вече с притчи, а открито ще ви известя за Отца. Него ден ще поискате в Мое име, и не ви казвам, че Аз ще помоля Отца за вас; защото Сам Отец ви обича, задето вие Ме обикнахте и повярвахте, че Аз съм от Бога излязъл. Излязох от Отца и дойдох на света; пак оставям света и отивам при Отца. Казват Му Неговите ученици: ето, сега открито говориш, и никаква притча не казваш. Сега разбираме, че знаеш всичко, и нямаш нужда да Те пита някой. Поради това вярваме, че си от Бога излязъл. Отговори им Исус: сега ли вярвате? Ето, настъпва час, и настана вече, да се разбягате всякой у вас си, и Мене самичък да оставите; ала Аз не съм самичък, защото Отец е с Мене. Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света скърби ще имате; но дерзайте: Аз победих света. Това като каза Исус, дигна очи към небето и рече: Отче! дойде часът: прослави Сина Си, за да Те прослави и Син Ти, според както си Му дал власт над всяка плът, та чрез всичко, що си Му дал, да даде тям живот вечен. А вечен живот е това, да познават Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения от Тебе Исуса Христа; Аз Те прославих на земята, свърших делото, що Ми бе дал да изпълня. И сега прослави Ме Ти, Отче, у Тебе Самия със славата, що имах у Тебе преди свят да бъде. Явих Твоето име на човеците, които си Ми дал от света; те бяха Твои, и Ти Ми ги даде, и спазиха Твоето слово. Сега разбраха, че всичко, що си Ми дал, е от Тебе; защото словата, що си Ми дал, предадох им ги, и те приеха и разбраха наистина, че съм от Тебе излязъл, и повярваха, че Ти си Ме пратил. Аз за тях се моля; не за цял свят се моля, а за тях, които си Ми дал, защото са Твои. И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и се прославих в тях. Не съм вече в света, но те са в света, а Аз ида при Тебе, Отче Светий! опази ги в Твоето име, тях, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние. Когато бях с тях на света. Аз ги пазех в Твоето име; ония, които си Ми дал, опазих, и никой от тях не погина, освен погибелния син, за да се сбъдне Писанието. А сега ида при Тебе и казвам това в света, за да имат в себе си Моята радост пълна. Аз им предадох Твоето слово, и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него. Не се моля да ги вземеш от света, но да ги опазиш от зло. Те не са от света, както и Аз не съм от него. Освети ги чрез Твоята истина; Твоето слово е истина. Както Ти Мене прати в света, и Аз ги пратих в света; и за тях Аз посветявам Себе Си, та и те да бъдат осветени чрез истината. И не само за тях се моля, но и за ония, които по тяхното слово повярват в Мене, да бъдат всички едно: както Ти, Отче, си в Мене, и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас едно, - та да повярва светът, че Ти си Ме пратил. И славата, която Ми бе дал, Аз дадох тям, за да бъдат едно, както Ние сме едно; Аз съм в тях, и Ти в Мене, за да бъдат в пълно единство, и за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си ги възлюбил, както Мене възлюби. Отче! тия, които си Ми дал, желая и те да бъдат с Мене там, дето съм Аз, за да гледат Моята слава, що си Ми дал, защото Ме възлюби, преди свят да се създаде. Отче праведний! светът Те не позна; но Аз Те познах, и тия познаха, че Ти си Ме пратил; и явих им Твоето име и ще явя, та любовта, с която си Ме възлюбил, в тях да бъде, и Аз в тях. Като каза това Исус, излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, дето имаше градина, в която влезе Сам Той и учениците Му.

Второ Евангелие. Иоан. 18:1-28

1. В онова време Исус, излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, дето имаше градина, в която влезе Сам Той и учениците Му.
2. А това място знаеше и Иуда, който щеше да Го предаде, защото Исус често се събираше там с учениците Си.
3. Тогава Иуда, като взе една чета войници и слуги от първосвещениците и фарисеите, дохожда там с фенери, светила и с оръжия.
4. А Исус, знаейки всичко, каквото щеше да стане с Него, излезе и им рече: кого търсите?
5. Отговориха Му: Исуса Назорея. Исус им казва: Аз съм. С тях стоеше и Иуда, който Го предаваше.
6. И като им рече: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята.
7. Пак ги попита: кого търсите? Те рекоха: Исуса Назорея.
8. Исус отговори: казах ви, че съм Аз; и тъй, ако Мене търсите, тях оставете да си идат;
9. за да се сбъдне словото, казано от Него: "от ония, които си Ми дал, никого не погубих".
10. А Симон Петър, който имаше нож, измъкна го, удари слугата на първосвещеника и му отрязва дясното ухо. Името на слугата беше Малх.
11. Но Исус рече на Петра: тури ножа си в ножницата; да не изпия ли чашата, която Ми е дал Отец?
12. Тогава четата и хилядникът и слугите иудейски хванаха Исуса и Го вързаха,
13. и отведоха Го първом при Ана; за щото той беше тъст на Каиафа, който през нея година беше първосвещеник.
14. А Каиафа беше оня, който бе дал на иудеите съвет, че е по-добре един човек да погине за народа.
15. След Исуса вървяха Симон Петър и другият ученик; а тоя ученик беше познат на първосвещеника, и влезе с Исуса в двора първосвещеников.
16. А Петър стоеше вън до вратата. Другият пък ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе, та говори на вратарката, и въведе Петра.
17. Тогава слугинята-вратарка казва на Петра: да не си и ти от учениците на Този Човек? Той отговаря: не съм.
18. А робите и слугите бяха си наклали огън, понеже беше студено, и стояха, та се грееха. Петър стоеше с тях и се грееше.
19. А първосвещеникът попита Исуса за учениците Му и за учението Му.
20. Исус му отговори; Аз открито говорих на света; Аз винаги съм поучавал в синагогите и в храма, дето отвред се събират иудеите, и скришом нищо не съм говорил.
21. Защо питаш Мене? Питай ония, които са слушали, що съм им говорил; ето, те знаят, що съм говорил.
22. Когато Той каза това, един от слугите, който стоеше наблизко, удари плесница на Исуса и рече: тъй ли отговаряш на първосвещеника?
23. Исус му отвърна: ако говорих зле, докажи злото; ако ли - добре, защо Ме биеш?
24. Тогава Ана Го прати вързан при първосвещеник Каиафа.
25. А Симон Петър стоеше и се грееше. И рекоха му: да не си и ти от Неговите ученици? Той се отрече и каза: не съм.
26. Един от слугите първосвещеникови, сродник на оногова, комуто Петър бе отрязал ухото, казва: не те ли видях аз в градината с Него?
27. Петър пак се отрече; и тозчас петел пропя.
28. Поведоха Исуса от Каиафа в преторията. Беше заран; и те не влязоха в преторията, за да се не осквернят, та да могат да ядат пасхата.

Трето Евангелие. Мат. 26:57-75.

57. В онова време, войниците като хванаха Исуса, заведоха Го при Каиафа първосвещеника, дето бяха събрани книжниците и старейте.
58. Петър пък вървеше след Него отдалеч до двора на първосвещеника; и, като влезе вътре, седна със слугите, за да види края.
59. А първосвещениците и старейте и целият синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исуса, за да Го умъртвят,
60. и не намираха; и, макар да надойдоха много лъжесвидетели, не намираха. Ала най-сетне дойдоха двама лъжесвидетели
61. и рекоха: Тоя каза: мога да разруша Божия храм, и в три дни да го съзидам.
62. И като стана първосвещеникът, рече Му: нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тези против Тебе?
63. Но Иисус мълчеше. А първосвещеникът Му рече: заклевам Те в Живия Бог, да ни кажеш, Ти ли си Христос, Син Божий?
64. Исус му отговаря: ти рече; казвам ви обаче: отсега ще видите Сина Човечески, седнал отдясно на Силата и идещ на небесните облаци.
65. Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и рече: Той богохулствува! Каква нужда имаме вече от свидетели? На, сега чухте богохулството Му!
66. Как ви се струва? А те отговориха и рекоха: заслужава смърт.
67. Тогава Го заплюваха и биеха по лицето, а други Му удряха плесници
68. и думаха: проречи ни, Христе, кой Те удари?
69. А Петър седеше вън на двора. И приближи се до него една слугиня и рече: и ти беше с Исуса Галилеец.
70. Но той се отрече пред всички, като каза: не зная, що говориш.
71. А когато отиваше към вратата, видя го друга и думаше на ония, що бяха там: и тоя беше с Исуса Назорея.
72. А той пак се отрече с клетва: не познавам Човека.
73. Малко по-сетне се приближиха ония, които стояха там, и казаха на Петра: наистина и ти си от тях, защото и твоят говор те издава.
74. Тогава той почна да прокллина и да се кълне: не познавам Човека. И веднага пропя петел.
75. И спомни си Петър думата, казана му от Исуса: преди още петел да пропее, три пъти ще се отречеш от Мене. И като излезе вън, плака горко.

Четвърто Евангелие. Иоан. 18:28-19:16.

28. В онова време поведоха Исуса от Каиафа в преторията. Беше заран; и те не влязоха в преторията, за да се не осквернят, та да могат да ядат пасхата.
29. Тогава излезе Пилат при тях и рече: в какво обвинявате Тоя Човек?
30. Отговориха му и рекоха: ако Той не беше злодеец, не щяхме да ти Го предадем.
31. Пилат им рече: вземете Го вие и Го съдете по вашия закон. Иудеите му рекоха: нам не е позволено да убием никого;
32. за да се сбъдне думата Исусова, която беше казал, когато даваше да се разбере, от каква смърт щеше да умре.
33. Тогава Пилат пак влезе в преторията и повика Исуса и Му рече: Ти ли си Иудейският Цар?
34. Исус му отговори: от себе си ли говориш това, или други ти казаха за Мене?
35. Пилат отговори: та аз иудеин ли съм? Твоят народ и първосвещениците Те предадоха на мене; какво си сторил?
36. Исус отговори: Моето царство не е от тоя свят: ако беше царството Ми от тоя свят, Моите слуги щяха да се борят, за да не бъда предаден на иудеите; но сега царството Ми не е оттук.

37. А Пилат Му рече: и тъй, цар ли си Ти? Иисус отговори: ти казваш, че съм цар. Аз затова се родих, и затова дойдох на света, за да свидетелствувам за истината; всякой, който е от истината, слуша гласа Ми.

38. Пилат Му рече: що е истина? И като каза това, пак излезе при иудеите и им рече: аз не намирам никаква вина у Него.

39. Но у вас има обичай, да ви пускам едното за Пасха; желаете ли да ви пусна Царя Иудейски?

40. Тогава пак закрешяха всички, казвайки: не Него, а Варава. Варава пък беше разбойник.

ГЛАВА 19.

1. Тогава Пилат хвана Иисуса и Го бичува.

2. И войниците, като оплетоха венец от тръни, наложиха Му го на главата, и Му облякоха багреница,

3. и думаха: радвай се, Царю Иудейски! и Му удряха плесници.

4. Пилат пак излезе вън и им рече: ето, извеждам ви Го, за да разберете, че не намирам у Него никаква вина.

5. Тогава Иисус излезе вън с трънения венец и в багреница. И рече им Пилат: ето Човекът!

6. А когато първосвещениците и слугите Го видяха, завикаха и казваха: разпни, разпни Го! Пилат им казва: вие Го вземете и разпнете, защото аз не намирам у Него вина.

7. Иудеите му отговориха: ние имаме закон, и по нашия закон Той трябва да умре, защото Себе Си направи Син Божий.

8. Когато Пилат чу тая дума, повече се уплаши.

9. И пак влезе в преторията и рече на Иисуса: отде си Ти? Но Иисус му не даде отговор.

10. Пилат Му казва: на мене ли не отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да Те разпна, и власт имам да Те пусна?

11. Иисус отговори: ти не щеше да имаш над Мене никаква власт, ако ти не бе дадено свише; затова по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе.

12. От това време Пилат търсеше случай да Го пусне. Иудеите обаче викаха и казваха: ако пуснеш Тогова, не си приятел на кесаря. Всякой, който прави себе си цар, е противник на кесаря.

13. Пилат, като чу тая дума, изведе вън Иисуса и седна на съдището, на мястото, наречено Литостротон, а по еврейски Гавата.

14. Тогава беше петък пред Пасха, около шестия час. И рече Пилат на иудеите: ето вашия Цар!

15. Ала те завикаха: премахни Го, премахни, разпни Го! Пилат им казва: вашия Цар ли да разпна? Първосвещениците отговориха: ние нямаме друг цар, освен кесаря.

16. И тогава им Го предаде, за да бъде разпнат. И взеха Иисуса и Го поведоха.

Пето Евангелие. Мат. 27:3-32.

3. В онова време Иуда, който Го предаде, като видя, че Той е осъден, разкая се и върна трийсетте сребърника на първосвещениците и старейте,

4. като каза: съгреших, че предадох невинна кръв. А те му рекоха: що ни е грижа? Ти му мисли.

5. И като захвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, та се обеси.

6. Първосвещениците прибраха сребърниците и казаха: не бива да се турят в църковния ковчег, защото са цена за кръв.

7. И като направиха съвещание, купиха с тях грънчаревата нива, за да погребват странници;

8. затова и донес тая нива се нарича кръвна нива;

9. тогава се сбъдна реченото чрез пророк Иеремия, който казва: "и взеха трийсетте сребърника - цената на Оценения, Когото оцениха синовете Израилеви,
10. и дадоха ги за грънчаревата нива, както ми заповяда Господ."
11. А Иисус се изправи пред управителя; и управителят Го попита и рече: Ти ли си Иудейският Цар? А Иисус му отговори: ти казваш.
12. И когато Го обвиняваха първосвещениците и старейте. Той нищо не отговаряше.
13. Тогава Му казва Пилат: не чуваш ли, за колко работи свидетелствуват против Тебе?
14. И не му отговори нито на една дума, тъй че управителят се чудеше твърде много.
15. А на празника управителят имаше обичай да пуска на народа един затворник, когото биха поискали;
16. тогава у тях имаше един прочут затворник, на име Варава.
17. И тъй, когато бяха събрани, Пилат им рече: кого искате да ви пусна: Варава ли, или Иисуса, наричан Христос?
18. защото знаеше, че Го бяха предали от завист.
19. Между това, когато той седеше на съдийския престол, жена му прати да му кажат: не прави нищо на Тоя Праведник, защото днес насъне много пострадах за Него.
20. Но първосвещениците и старейте надумаха народа, да изпроси Варава, а Иисуса да погуби.
21. Тогава управителят ги попита: кого от двамата искате да ви пусна? Те отговориха: Варава.
22. Пилат им каза: а какво да сторя с Иисуса, наричан Христос? Казват му всички: да бъде разпнат!
23. Управителят рече: та какво зло е сторил? Но те още по-силно закрепяха и казаха: да бъде разпнат!
24. Пилат, като видя, че нищо не помага, а се усилва смутнята, взе вода, та уми ръце пред народа и рече: невинен съм за кръвта на Тоя Праведник; вие му мислете.
25. И целият народ отговори и рече: кръвта Му нека бъде върху нас и върху чедата ни.
26. Тогава им пусна Варава, а Иисуса бичува и Го предаде на разпятие.
27. След това войниците управители взеха Иисуса в преторията, събраха срещу Него цялата чета войници
28. и, като Го съблякоха, облякоха Му багреница;
29. и оплетоха венец от тръни, наложиха Му го на главата и Му дадоха в дясната ръка тръст; и като заставаха пред Него на колене, присмиваха Му се и думаха: радвай се, Царю Иудейски!
30. И след като Го заплюха, взеха тръстта и Го биеха по главата.
31. И след като Му се наприсмяха, съблякоха Му багреницата, облякоха Му Неговите дрехи и Го поведоха на разпятие.
32. А като излизаха, срещнаха един киринеец, на име Симон; него накараха да носи кръста Му.

Шесто Евангелие. Марк. 15:16-32.

16. В онова време войниците пък Го отведоха вътре в двора, сиреч, в преторията, и събраха цялата чета войници,
17. и Му облякоха багреница и, като оплетоха венец от тръни, наложиха Му го;
18. и почнаха да Го поздравяват: радвай се, Царю Иудейски!
19. Па Го биеха по главата с тръст и Го заплюваха и, коленичейки, кланяха Му се.'
20. След като Му се наприсмяха, съблякоха Му багреницата, облякоха Му Неговите дрехи, и Го поведоха да Го разпнат.
21. И накараха някого си Симона Киринеец, баща на Александра и Руфа, както минаваше на връщане от полето, да носи кръста Му.
22. Заведоха Го на мястото Голгота, което значи: лобно място.

23. И даваха Му да пие вино със смирна, ала Той не прие.
24. Ония, които Го разпнаха, разделиха дрехите Му, хвърляйки жребие, кой какво да вземе.
25. Беше третият час, и Го разпнаха.
26. Имаше надпис за вината Му: Цар Иудейски.
27. С Него разпнаха двама разбойници, единия отдясно Нему, а другия отляво.
28. И се сбъдна Писанието, което казва: "и към беззаконници бе причислен".
29. Минувачите Го хулеха, като клатеха глава и думаха: уа! Ти, Който разрушаваш храма, и в три дни го съзиждаш,
30. спаси Себе Си и слез от кръста!
31. Също и първосвещениците с книжниците се присмиваха и думаха помежду си: други спасяваше, а Себе Си не може да спаси.
32. Христос, Царят Израилев, нека слезе сега от кръста, та да видим и повярваме. Хулеха Го и разпнатите с Него.

Седмо Евангелие. Мат. 27:33-54.

33. В онова време войниците, като стигнаха на мястото, наричано Голгота, което значи: лобно място,
34. дадоха Му да пие оцет, смесен със жлъчка; но Той вкуси и не иска да пие.
35. А след като Го разпнаха, разделиха Дрехите Му, хвърляйки жребие; за да се изпълни реченото от пророка: "разделиха Дрехите Ми помежду си и за облеклото Ми хвърлиха жребие";
36. и седяха, та Го пазеха там;
37. и туриха над главата Му надпис, който показваше вината Му: Този е Иисус, Царят Иудейски.
38. Тогава бидоха разпнати с Него двама разбойници: единият отдясно, а Другият отляво.
39. А минувачите Го хулеха, като клатеха глава
40. и думаха: Ти, Който разрушаваш храма, и в три дни го съзиждаш, спаси Себе Си! Ако си Син Божий, слез от кръста!
41. Също и първосвещениците заедно с книжниците и старейте и фарисеите се присмиваха и думаха:
42. други спаси, а Себе Си не може да спаси. Ако Той е Цар Израилев, нека сега слезе от кръста, и ще повярваме в Него;
43. надяваше се на Бога, нека сега Го избави, ако Му е угоден; понеже бе казал: Син Божий съм.
44. Също Го хулеха и разбойниците, разпнати с него.
45. А от шестия час настана тъмнина по цялата земя до деветия час;
46. а около деветия час Иисус извика с висок глас: Или! Или! лама савахтани? сиреч, Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме оставил?
47. Някои от стоещите там, като чуха, казваха: Той вика Илия.
48. И веднага един от тях се затече, взе гъба, натопи я в оцет и, като я надяна на тръст, даваше Му да пие;
49. другите пък думаха: чакай, да видим, дали ще дойде Илия да Го избави.
50. А Иисус, като извика пак с висок глас, изпусна дух.
51. И ето, храмовата завеса се раздра на две, отгоре надолу; и земята се потресе; и скалите се разпукаха;
52. и гробовете се разтвориха; и много тела на починали светии възкръснаха;
53. и като излязоха из гробовете подир възкресението Му, влязоха в светия град и се явиха на мнозина.

54. А стотникът и ония, които с него заедно пазеха Иисуса, като видяха земетресението и всичко станало, твърде много се уплашиха и думаха: наистина Божий Син е бил Тоя Човек!

Осмо Евангелие. Лук. 23:32-49.

32. В онова време водеха с Иисуса и двама злодейци, за да бъдат погубени с Него.
33. И когато отидоха на мястото, наречено Лобно, там разпнаха Него и злодейците, единия отдясно, а другия отляво.
34. А Иисус говореше: Отче! прости им, понеже не знаят, що правят. И като делеяха дрехите Му, хвърлиха жребие.
35. А народът стоеше и гледаше. Подгавряха се заедно с народа и началниците, казвайки: други спаси, нека спаси и Себе Си, ако Този е Христос, избраникът Божий.
36. Също и войниците се подиграваха с Него, като се приближаваха и Му поднасяха оцет,
37. и казваха: ако си Ти Иудейският Цар, спаси се Сам.
38. И над Него имаше надпис, написан на гръцки, латински и еврейски: Този е Царят Иудейски.
39. Един от увисналите на кръста злодейци Го хулеше и казваше: ако си Ти Христос, спаси Себе Си и нас.
40. А другият, като заговори, мъмреше тогава и казваше: та и от Бога ли се не боиш ти, когато и сам си осъден на същото?
41. А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото според делата си; но Тоя нищо лошо не е сторил.
42. И казваше на Иисуса: спомни си за мене, Господи, кога дойдеш в царството Си!
43. И отговори му Иисус: истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая.
44. Беше вече около шестия час, и настана мрак по цялата земя до деветия час;
45. и потъмня слънцето, и храмовата завеса се раздра през средата.
46. Иисус, като извика с висок глас, рече: Отче! в Твоите ръце предавам духа Си. И това като каза, издъхна.
47. А стотникът, като видя станалото, прослави Бога и рече: наистина. Тоя Човек е бил праведник.
48. И целият народ, който се бе събрал на това зрелище, като видя станалото, връщаше се, удряйки се в гърди.
49. А стояха надалеч и гледаха това всичките Му познайници и жените, които вървяха подире Му от Галилея.

Девето Евангелие. Иоан. 19:25-37.

25. В онова време при кръста Иисусов стояха майка Му и сестрата на майка Му, Мария Клеопова, и Мария Магдалина.
26. А Иисус, като видя майка Си и стоещия там ученик, когото обичаше, казва на майка Си: жено, ето син ти!
27. После казва на ученика: ето майка ти! И от оня час ученикът я прибра при себе си.
28. След това Иисус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне Писанието, казва: жеден съм.
29. Там имаше съсъд, пълен с оцет. Войниците напоиха гъба с оцет, надянаха я на исопова тръст и поднесоха на устата Му.
30. А когато Иисус вкуси от оцета, рече: свърши се! И като наведе глава, предаде дух.
31. И понеже тогава беше петък, иудеите, за да не останат телата върху кръста в събота (защото оная събота беше велик ден), помолиха Пилата, да им пребият пищелите и да ги снемат.

32. Тогава дойдоха войниците и пребиха пицелите на първия, както и на другия, разпнат с Него.
33. А когато дойдоха при Исуса и Го видяха вече умрял, не Му пребиха пицелите;
34. но един от войниците прободе с копие ребрата Му, и веднага изтече кръв и вода.
35. И който видя, засвидетелствува, и свидетелството му е истинско; и той знае, че говори истина, за да повярвате вие.
36. Защото това стана, за да се сбъдне Писанието: "кост Негова няма да се строши".
37. И пак друго Писание казва: "ще погледнат на Тогова, Когото прободоха".

Десето Евангелие. Марк. 15:43-47.

43. В онова време дойде Йосиф Ариматейски, виден член от съвета, който и сам очакваше царството Божие, дръзна, та влезе при Пилата, и измоли тялото Исусово.
44. Пилат се почуди, че Той вече е умрял; и, като повика стотника, попита го: дали отдавна е умрял?
45. И като узна от стотника, даде тялото Йосифу.
46. А Йосиф, като купи плащаница, сне Го, па Го обви в плащаницата и положи в гроб, изсечен в скала; и привали камък върху вратата гробни.
47. А Мария Магдалина и Мария Йосиева гледаха, де Го полагат.

Единадесето Евангелие. Иоан. 19:38-42.

38. В онова време Йосиф, от Ариматея (ученик Исусов, но таен, поради страх от иудеите), помоли Пилата да снесе тялото Исусово, и Пилат позволи. Той дойде и снесе тялото Исусово.
39. Дойде също и Никодим (който беше ходил изпреди при Исуса ноця) и донесе около сто литри смес от смирна и алой.
40. Тогава взеха тялото Исусово и Го обвиха в повивки с благовонията, както по обичая си иудеите погребват.
41. На онова място, дето беше разпнат, имаше градина, и в градината - нов гроб, в който още никой не бе полаган.
42. Там положиха Исуса, поради петъка иудейски, понеже гробът беше наблизко.

Евангелие 12. Мат. 27:62-66.

62. На другия ден, след петъка, събраха се първосвещениците и фарисеите у Пилата
63. и казваха: господарю, спомнихме си, че Оня измамник още приживе бе казал: подир три дни ще възкръсна;
64. затова заповядай да се запази гробът до третия ден, да не би учениците Му да отидат нощем да Го откраднат и да кажат народу: възкръсна от мъртвите. И последната измама ще бъде по-лоша от първата.
65. Пилат им рече: имате стража; идете завардете, както знаете.
66. Те отидоха, та завардиха гроба със стража и запечатаха камъка.